

Ikabod Nieuwsbrief Februari 2020

Ablasserdam - Vierhouten - Doorthuizen

Meditatie - G.J. Roukens

'Doch zo niet, zo delg mij nu uit Uw boek' (Ex. 32:32b).

Wie spreekt deze bijzondere woorden uit? Mozes, de man Gods. Hij smeekt bij de Heere voor zijn broeders, het volk van Israël. Waarom vernedert Mozes zich zó diep dat hij zegt: *'Doch zo niet, zo delg mij nu uit Uw boek.'* Helaas heeft Israël zwaar, zeer zwaar gezondigd. Er is gruwelijke afgoderij met een gouden kalf bedreven. God is op het hoogst vertoornd en moet verzoend worden. Het is waar, de HEERE is barmhartig, genadig en lankmoedig. Maar Mozes weet dat hoewel God de ongerechtigheid vergeeft, Hij de schuldige óók niet onschuldig houdt. Zeer diep buigt Mozes voor God in het stof en worstelt voor zijn broederen. Hij smeekt de Heere: *'Nu dan, indien Gij hun zonde vergeven zult! Doch zo niet, zo delg mij nu uit Uw boek, hetwelk Gij geschreven hebt'* (Ex. 32:32).

Maar Mozes, wat beweegt u eigenlijk? Waarom stelt u uw zaligheid op het spel? Dit rebelse volk heeft na de grote verlossing uit Egypte toch keer op keer tegen u gemurmureerd? En toch bidt Mozes dat, als de Heere deze grote zonde niet zal vergeven: *'zo delg mij nu uit Uw boek.'* Maar Mozes, de Heere heeft toch duidelijk Zijn heiligheid aan dit volk bekendgemaakt? De Israëlieten beefden, u beefde, de berg Sinai beefde en rookte voordat God Zijn wet afkondigde. Ja, Mozes weet het en tóch doet hij dit gebed oprecht: *'zo delg mij nu uit Uw boek.'*

En Mozes, nu denk ik dat u het helemaal met Gods oordeel eens was, toen u zojuist beval dat de Levieten 3000 Israëlieten moesten doden, hóé aangrijpend dit ook was. Ja, en toch bidt Mozes hierna, als de Heere niet wil vergeven: *'zo delg mij nu uit Uw boek.'*

Maar Mozes, ten slotte nog een paar vragen. U hebt het koninklijke hof van Egypte toch verlaten voor dit slavenvolk? U kon toch zóveel weelde en voorspoed hebben? Nu hebt u toch niets dan tegenslag en moeite van dit volk?

En ze vertrappen ook nog de heilige wet van uw Heere... Ja, en toch bad Mozes dit gebed uit het diepst van Zijn hart. *'Doch zo niet, zo delg mij nu uit Uw boek.'* Wat ligt er op de bodem van Mozes' hart? Gods eer, Naam en belofte. Mozes heeft gevoeld: Uw eer is verbonden aan Uw volk, want U hebt ze verlost uit Farao's hand. Uw Naam: Wat zult U dan met Uw grote Naam doen onder de heidenen? Zullen zij met U spotten? Ook Gods belofte: U hebt dit volk uitgeleid en U hebt beloofd hen in te brengen in het beloofde land. Het beloofde Zaad zal toch uit hen geboren worden? (Gen. 3:15). En wat bewoog Mozes ten opzichte van Zijn broeders? Liefde. En ten diepste zag Mozes Christus in dit volk. (Hebr. 11:26). Christus lag in de lendenen van dit volk. Daarom had Mozes eer, macht, aanzien, genot en rijkdom prijsgegeven. Het was een oprechte geloofskeus om Egypte te verlaten. Mogen u en jij ook met Mozes zeggen: *'Weg wereld, weg schatten, Gij kunt niet bevatten, Hoe rijk dat ik ben. 'k Heb alles verloren, maar Jezus verkoren, Wiens eigen ik ben!'* Nee? O, zie en volg Mozes' voetstappen! Hij zag dit alles in eeuwigheidslicht! Nooit is Mozes met Christus beschaamd uitgekomen, hoe diep zijn beproevingen ook waren!

Van deze Christus heeft Mozes geprofeteerd: *'Een Profeet, uit het midden van u, uit uw broederen, als mij, zal u de HEERE, uw God verwekken; naar Hem zult gij horen'* (Deut. 18:15). Kijk, deze Profeet moest komen, de vervloekte kruisdood sterven én opstaan. En deze Profeet Christus, zou Mozes oneindig ver overtreffen! Mozes had iets van de geest van Christus in zich. Mozes vertoonde iets van Zijn beeld. En toch, in vergelijking met deze Christus is Mozes niets. O zondaar, zie deze Christus worstelen als het vuur van Gods toorn Hem treft. Hij heeft het werkelijk doorleefd om uit Vaders boek gedaan te worden! Hij heeft een eeuwigheid doorleden op deze aarde. Christus heeft als het ware tot Zijn Vader gezegd: *'Vader, niet Mijn volk, niet Mozes, maar delg Mij nu uit Uw boek.'* Daarom werd Mozes' gebed niet verhoord! Daarom moest Mozes zeggen: *'misschien zal ik een verzoening doen voor uw zonde'* (Ex. 32:30). Uw verzoening in Christus is niet misschien, of waarschijnlijk zeker, maar heel zeker! Hoe vaak ook bestreden aan uw kant. Weet, dat wanneer u of jij voor het eerst oprecht in deze dierbare Christus gelooft, u niet wordt veroordeeld! (Joh. 3:18). Geloven is niet werken, maar slechts een diep verwonderd zien op het Lam Gods. Als een verloren zondaar in uzelf, verlatend alles wat van u is en leunend op Zijn Persoon. Rustend op Zijn werk. Steunend op Zijn belofte.

Hoe krijgt u deel aan de grote verzoening? Door op Hem te zien. Alléén op Hem te zien.

O, dat u toch meer op Hem zou *blijven* staren. O, zie toch, stervend zondaar, op Christus alleen, want méér dan Mozes is hier! Waar is Hij dan? Paulus zegt u: *'Nabij u is het Woord'* (Rom. 10:8). In die weg zal Gods Geest, naar de mate van het geloof, met onze geest getuigen dat u Zijn kind bent. Volkómen heeft Hij de wet vervuld en vólkomen de prijs betaald met Zijn bloed. Mozes heeft van Hem gezegd: *'naar Hem zult gij boren.'* (Deut. 18:15c). Hebben u en jij al in Zijn diep bewogen Middelaarshart gezien? Ja? Dan zegt u, en dan zeg jij: *'Ik heb die woorden niet geloofd, totdat ik gekomen ben en mijn ogen dat gezien hebben; en zie, de helft is mij niet aangezegd; gij hebt met wijsheid en goed overtroffen het gerucht dat ik gehoord heb.'* (1 Kon. 10:7). Nooit gedacht dat Hij zó schoon was, totdat Hij Zich deed ontmoeten. Zie uw Koning! Amen.

Uit het bestuur

Het jaar is nog maar pas begonnen, maar wat is er al veel gebeurd. Vier weken geleden hoorden we: 'Laat af, en weet dat Ik God ben', in de nieuwjaarspreek uit Psalm 46:11. En wat hebben we die woorden al nodig gehad...,om dat rusten te beoefenen, of beschaamd te zien dat dat rusten in God er niet is.

Het pas begonnen jaar kenmerkt zich nu al door nood op nood. Vreselijke branden woeden in Australië, een dodelijk virus houdt de wereld in haar greep, meerdere vulkanen staan op uitbarsten, op verschillende plekken heeft de aarde geschud en Afrika wordt geteisterd door een sprinkhanenplaag van ongekende omvang, die velen in honger zal storten. Ondertussen zijn er wereldwijd oorlogen die allang geen nieuws meer zijn.

Het zijn de voetstappen van de komende Christus! En het zijn Gods bewijzen dat Hij leeft, aan een wereld die Hem dood wil verklaren.

En uw leven? Heeft het daar ook geschud in de achterliggende weken? Meerdere gezinnen zijn opgeschrikt door berichten van ernstige ziekte. Laten wij hen met gebed omringen. Maar laat ons horen de stem van de Almachtige Die in al deze aangrijpende daden van Zijn majesteit is. Want alles gaat voorbij en alle mensen spoeden zich naar het graf, maar 'die den Zoon heeft, die heeft het leven!' De

Heere roept u om u in Hem te bergen. ‘Die Man zal zijn als een verberging tegen den wind en een schuilplaats tegen den vloed’ (Jes. 32:2a).

Misschien denkt u: Hoe hard moet het gaan schudden, voordat ik de toevlucht tot Christus neem? Hoe zeer moet het stormen, voordat Hij dierbaar wordt voor mijn hart? Maar dat is mis gedacht. Want de HEERE komt in het suizen van een zachte stilte. Majesteit en recht gaan voor Zijn aangezicht heen, maar Zijn aangezicht is enkel lieflijkheid. Daarom geeft Hij in trouwe goedheid Zijn Woord en de prediking. Kom met grote verwachting! Want in de verkondiging van Zijn Naam wil Hij diep verloren zondaren, van wie niets goeds meer te verwachten is, toefluisteren: ‘Ik ben uw Heil alleen.’ Als Christus Jezus zó Zijn lieflijke schoonheid en almachtige hulp wil betonen aan een zondaar, zijn we werkelijk getroost. Hoe zorgelijk de tijd dan ook is, en hoe er ook geschud wordt in ons leven, dan is er rust in God.

Het bestuur is daarom verblijd dat nu in de middagdiensten in Voorthuizen een begin is gemaakt met de behandeling van de Heidelberger Catechismus, waarin de enige troost in leven en sterven wordt verklaard. Op een enkele vraag en antwoord na is dit troostboek een zeer Bijbelgetrouwe belijdenis. Met de geestelijke inhoud weten we ons zeer verbonden. We bidden om zegen op dit onderwijs en op al het zaaien van het Woord.

Het bestuur heeft een goede ontmoeting gehad met de Russische broeders uit Duitsland. We hebben gehoord hoe de Baptisten in Rusland op een Bijbelse wijze invulling geven aan hun gemeenteleven. Er is in hun gemeenten een nauwe band aan elkaar in gebed, in onderlinge zorg en in het ondersteunen van elkaar in de levenswandel. Wij, in Nederland, kunnen veel van hen leren. In de komende maand hopen wij als broeders ook een bezoek aan Duitsland te brengen. Er zijn banden gelegd in het Woord. Hun gemeenten volgen met biddend uitzien het werk van de Heere in Nederland. Zij als broeders, maar ook wij als bestuur, zien er naar uit dat de bijeengedreven kudde ook wordt verenigd tot een gemeente waarin het Lichaam van Christus in liefdebanden verenigd is, maar ook elkaar concreet dient door de liefde. Waar liefde woont, daar woont Hij Zelf. Wat is dat nodig in onze dagen. Wat ontbreekt dat in onze kerken. Het is ons gebed dat er onder ons zo’n geestelijke verbondenheid en praktische godsvrucht gegeven

wordt tot eer van Zijn Naam. Wat hebben Gods kinderen elkaar nodig in onderling gebed, onderlinge waakzaamheid en onderlinge zorg. Maar ook de gezinnen en anderen daarom heen. Zie om naar elkaar! Bid voor elkaar! Schuil bij elkaar! Ondersteun elkaar! ‘Omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigt zal worden, zo zal de liefde van velen verkouden, maar wie volharen zal tot het einde, die zal zalig worden’ (Matt. 24:12-13).

Reis naar Canada

Van D.V. maandag 10 februari tot en met dinsdag 25 februari hoop ik te arbeiden in de gemeente van Burgessville te Canada.

In verband met deze reis zijn er op dinsdag 18 en donderdag 20 februari geen Bijbellezingen in Alblasserdam en Voorthuizen. De catechisaties in Vierhouten en Veenendaal zullen in deze weken gewoon doorgaan en verzorgd worden door dhr. Slager. Op de zondagen 16 en 23 februari zullen er hier in Nederland ook gewoon leesdiensten zijn. We wensen u gezegende zondagen toe.

Bij acute pastorale noden, of voor begrafenissen, kunt u dhr. Roukens bellen (06-13137501). Hij is beschikbaar voor pastorale zorg.

Draagt u mij, en mijn gezin dat achterblijft, op in gebed? Bidt ook om ondersteuning om in het Engels te preken en om wijsheid in het vele pastorale werk. Laat er ook gebed zijn voor de broeders die in mijn afwezigheid de diensten hier in Nederland zullen leiden. Ik draag ook u mee in mijn gebeden en mijn hart.

Rekeningnummer

Als u Stichting Ikabod financieel wilt ondersteunen, kan dat via rekeningnummer NL98 RABO 0341930857 - K.v.K.nr van Stichting Ikabod 74685732

Op bovenstaand rekeningnummer kan ook gestort worden voor het Diaconaal Fonds, voor onderlinge zorg in noden. Ook als u een specifiek gezin anoniem wilt ondersteunen kan dat via deze rekening. De penningmeester zorgt dan dat het bedrag bij het vermelde gezin terecht komt zonder vermelding van de gever.

Pastoraat

R.J. Jansen (pastoraat-ikabod@solcon.nl of 0578-701023).

Drieëndertig jaar – overdenking R.J. Jansen

Nu ik deze maand drieëndertig jaar hoop te worden, vermenigvuldigen mijn gedachten. Niet dat mijn verjaardag een feit is om aandacht aan te besteden...ik heb nooit van verjaardagen gehouden en zal het ook zeker niet uitgebreid vieren. Toch is er ditmaal iets bijzonders. Want tegen het komende levensjaar heb ik al jaren opgezien. Sommigen zien op tegen een kroonjaar als vijfentwintig of dertig. Dat geeft hen het gevoel oud te worden. Maar voor mij is het aanstaande levensjaar veel belangrijker. Nu heb ik het gevoel oud te worden. Oud in het zondigen.

Komend levensjaar, zal ik langer op aarde zijn dan Hem, Die nooit ouder werd dan drieëndertig jaar. Langer op aarde dan Christus Jezus? Dat kan toch niet? Hoe kan de Heere mij verdragen? Hoe kan de aarde onder mijn voeten mij nog dragen? Al zo lang roept mijn bestaan om wraak van de hemel. Al mijn levensjaren zijn gegeven door Gods geduld. Uitstel van executie. Want sterven moet ik en sterven zal ik.

Jarenlang heb ik dat niet beseft. Jarenlang heb ik het bij mezelf kunnen uithouden. Jarenlang heb ik geleefd alsof er geen God in de hemel is. En toen sterven werkelijkheid werd, had ik de hoogmoedige gedachte dat ik het beter kon maken. Ik worstelde om de zonde uit te roeien. Ik weende om God verzoend te krijgen. Ik probeerde te geloven en naar het licht te grijpen. Maar ik moest erkennen dat ik zonde ben en de duisternis zelf.

‘Maar nu, nu bent u toch bekeerd, nu is het toch beter?’ Ach nee, denk dat toch niet. Wat val ik mezelf tegen! Wat ben ik mezelf moe. Alle hoop dat mijn vlees ooit beter wordt is mij ontnomen. Wat haat ik soms het vlees en wat koester ik het. Wat walg ik bij tijden van mijzelf. En wat walg ik bij tijden van mijn niet walgen van mijzelf. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods? Wat zal ik zeggen? ...Ik dank God, door Jezus Christus! Nee, ik ben niet beter geworden, maar heb een Betere gevonden! Er is hoop in mijn getrouwe Heere Jezus Christus. Hij heeft voor drieëndertig jaar schuld, een eeuwige gerechtigheid verworven!

Zie ik op mezelf, dan is mijn schuld zo diep, zo eindeloos. Daar kan ik in eeuwigheid niets aan goed maken. Zie ik op Christus, dan is Zijn gerechtigheid zo volkomen, zo eindeloos. Daar kan ik in eeuwigheid niet aan af doen! Al wordt ik ouder dan drieëndertig jaar, Hij heeft een gerechtigheid waaronder ik bedekt lig van de ontvangenis tot het graf. Ja, Hij heeft in drieëndertig jaar meer verworven, dan ik in drieëndertighonderd levensjaren zou kunnen verzondigen. Hij is immers de Eeuwige. De eeuwige Zoon van God, gekomen in mijn vlees. Zó lief heeft Hij mij gehad. En zó heb ik Hem lief gekregen. Zó heb ik Zijn heerlijkheid aanschouwd. Vlees van mijn vlees en been van mijn benen! De eeuwige God, gekomen voor een sterveling. Voor een overtreder en verdorven menskind. Maar o dat wilde Hij doen en heeft Hij gedaan. Onbevattelijke liefde!

Liefde tot mij? Ja, en liefde tot Zijn Vader. Want Zijn Vader riep om Zijn mens...maar ik was er niet meer. Ik had me verborgen. Ik schaamde me. Ik droeg niet meer Zijn beeld. Ik ben gevluht uit Gods gemeenschap. Ik heb me het duister in gezondigd. Ik was bevreesd voor God. Ik lig in de dood...nu en eeuwig. Maar de Eeuwige Zelf is gekomen! Eeuwige liefde dreef Hem naar de aarde, eeuwige liefde deed Hem drieëndertig jaar volharden. God moest Zijn mens immers terug!

Drieëndertig jaar is Hij Mens geweest op aarde. En wat keek de Vader met voldoening naar Jezus' leven. Al die jaren was Hij in de dingen van Zijn Vader. Vol van liefde tot Hem, vol van aanbidding. Stille liefde tot God in de kribbe. Goede gedachten aan Vader, op de weggetjes van Nazareth. Kalme lofpsalmen in de timmerplaats van Jozef. Biddende uren van gemeenschap met Zijn Vader, op de heuvels van Galilea.

Elke hartslag in Zijn lichaam dreunde van liefde tot God. Elke ademtocht steeg op tot aanbidding van de Heere. God had eindelijk een Mens, op Wie Hij in gunst kon neerzien. Eén onder de mensenkinderen, die Hem niet teleurstelde. Eén op aarde, op Wie Hij niet toorde. De Schoonste aller mensenkinderen! Jezus en Jezus alleen!

Jezus alleen had Zijn Vader volkomen lief. En samen met de Vader, had Jezus zondaren lief. Dáárom bleef Hij. Dáárom verdroeg Hij. Drieëndertig jaar heeft Hij gedacht aan mij en allen die Zijn verschijning hebben liefgehad. Omdat ik

zoveel kinderzonden heb, was Hij kind. Omdat ik verdrink in jeugdzonden was Hij jongeling. Omdat ik zoveel schuld heb als volwassen man, was Hij de reine en volkomen Man.

Drieëndertig jaar had Christus heimwee naar Huis. Nooit was Hij hier op Zijn gemak. Nooit heeft Christus aardse schatten vergadert. Nooit heeft Hij Zijn Vader vergeten. Alles in Hem riep naar omhoog. Alles in Hem hunkerde naar de hemel. En toch bleef Hij hier tot het einde...

Waarom toch zo lang? Waarom al die jaren van heimwee? Kon Hij niet gaan wanneer Hij wilde? O ja, de hemel zou Hem met blijdschap hebben ontvangen. De Vader zou Hem hebben verwelkomt als de enige Mens in Wie ooit al Zijn welbehagen was. Maar dan zou Jezus Thuiskomen zonder mij en zonder u.

Na dertig jaar op aarde, riep de Vader uit de hemel: Deze is Mijn geliefde Zoon! Hij zou welkom Thuis zijn. Maar Christus wilde niet alleen Thuis komen. Hij wilde tegen Zijn Vader kunnen zeggen: 'Ziedaar, Ik en de kinderen die Mij God gegeven heeft' (Hebr. 2:13b). Daarom waren de laatste drie jaren en de laatste drie dagen onmisbaar.

Ik moet sterven, de eeuwige dood. Ik moet gestraft worden voor wie ik drieëndertig jaar op aarde ben geweest. Een eeuwige straf, voor een verzondigd leven. Maar mijn plaats heeft Hij ingenomen, mijn plaats in de hel! Christus wilde niet alleen in mijn plaats leven en mij met Zijn onschuld bedekken, maar Hij wilde ook mijn eeuwige dood sterven. Begrijpt u dat? Ik niet! Aanbidt u dat? Kom, laat ons Hem aanbidden, die lieve Borg. Want Christus wilde het ondragelijke gaan dragen, wilde de eeuwige vlam gaan blussen! Wat een taak! Welk een liefde! Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven!

En om die laatste drie jaar, vooral die laatste drie dagen Borg te kunnen zijn, was Hij dertig jaar daarvoor op aarde. Het doel van Jezus' omwandeling op aarde was niet in de eerste plaats om te preken en zieken te genezen, maar om te doen de dingen die bij God te doen waren (Hebr.2:17). Hij moest Lam zijn en zo de Oorzaak der eeuwige zaligheid worden (Hebr.5:7). En om dat te kunnen doen had Hij dertig jaar oefening nodig. Hij moest gehoorzaamheid leren uit hetgeen Hij heeft geleden (Hebr.5:8). Wat een wonderlijk Woord! Dertig jaar lijden dus!

Dertig jaar op de oefenschool van Zijn Vader om de wijsheid, de kracht, de liefde te hebben om dat ondragelijke te dragen! O dierbare dertig stille jaren. Wat een welbestede jaren! Dertig jaar heilige aandacht, hemelse toewijding, om te doen wat gedaan moest worden voor de eer van Zijn Vader en tot mijn zaligheid. Geoefend om in onze natuur alle gerechtigheid te volbrengen. Steeds grotere verleiding weerstaan, om de verleiding om van het kruis te komen, te weerstaan. Steeds zwaardere gebedsworstelingen als oefening voor Gethsémané. Steeds dieper leren zwijgen onder Zijn pijn, om als een Lam ter slachting geleid te kunnen worden. Steeds volkomener zelfverloochening, om Zich geheel te geven tot in de dood. Steeds diepere eenzaamheid, om van Zijn vrienden verlaten te worden op Golgotha. Steeds sterker geloof, om in de drie uur durende duisternis door het geloof aan Zijn Vader te hangen. Steeds dieper overgave aan de wil van Zijn Vader, om Zijn ziel te kunnen overgeven in Vaders handen.

Dertig jaar van oefening! En Hij heeft volhard! Nooit heeft Hij in die jaren gefaald. Niet in het minste. Maar het gewicht werd steeds groter, de strijd steeds zwaarder, de toewijding steeds dieper, maar Jezus is bekwaam om die last te dragen, Hij is gewillig om Borg te zijn...omdat de liefde bleef branden in Zijn hart! Hij heeft zondaren lief gehad tot het einde!

Na dertig jaar van oefening, hiertoe bereid. Door de Vader gezonden, door de Vader gezalfd, door de Vader als Lam aangewezen.

Daar staat Jezus in de Jordaan. Aan het begin van Zijn drie-jarige bediening, toont Hij dat Hij met zondaren Eén is geworden. Hij kent hun schuld, Hij kent hun smart. Hij wil Borg zijn. Zijn hart brandt van liefde tot de Vader en tot zondaren. Hij wordt ondergedompeld omdat Hij mijn dood zal sterven.

Daar staat Jezus in de Jordaan. Druipend van het water. Opgekomen uit het water, omdat Hij eeuwig leven verwerven zal. Daar staat Jezus. Onder een open hemel. Onder Vaderlijke gunst. Vervuld met de Heilige Geest. Wat is Hij schoon! De Beminde van de Vader, de Liefste van mijn hart. Zó gaat Hij voor, allen voor Wie Hij Borg geworden is. Wat Hij lijden gaat, wat Hij verwerven gaat, Hij toont het alles in de Jordaan. Hij gaat hen voor, opdat ze Hem volgen. Niet dat ze Hem volgen omdat ze zo volgzaam zijn! Niet dat ze volgen omdat ze vol geloof zijn! Maar díe zullen Hem volgen, die zo vol van zonden zijn dat ze zien op het Lam, die zo'n leven vol schuld hebben, dat ze begeren dat het begraven wordt. Wat

begeer ik Hem te volgen in dat watergraf! Hij gaat hen voor, opdat ze Hem volgen. Totdat de laatste drie dagen komen, waarin niemand Hem volgen kan.

Door de Vader als Lam aangewezen in de Jordaan. Door de Vader tot zonde gemaakt in Gethsémané. Daar staat Jezus naast Pilatus. ‘Zie, de Mens!’

De diepste schuld van mijn drieëndertigjarige leven is dat toen Jezus daar stond, toen de Eeuwige een Mens, ja vervloekt Mens geworden was...toen riep mijn hart: ‘Weg met Deze! Laat Barabbas los! Kruisigt Hem!’ Heb ik dat gezegd? Ja dat heb ik gedaan. Mijn boezemzonden liever dan Jezus. Mijn eigengerechtigheid liever dan Jezus. ‘Kruisigt Hem!’ Dat heb ik gedaan. Dat is mijn bestaan. Dat doet, na drieëndertig jaar, mijn verdorven vlees nog steeds. Daarom moet ik sterven. Daarom ben ik vervloekt. Ik heb God en mijn Naaste, Gods Zoon, gehaat.

Toen ik verdorven, vervloekt en onrein voor God stond, als een hater van God en mijn Naaste, toen stond Jezus daar. En Jezus zweeg. Zweeg in Zijn liefde! Nog eens hoor ik het: ‘Zie de Mens!’ Ik kijk en zie een Man. Wat lijkt Hij op mij en toch zo geheel anders. Drieëndertig jaar oud en toch de Eeuwige. Zo verdorven en toch zo schoon. Zo onder de vloek en toch zo rein. Zo gebroken en toch zo vol liefde! Het is Jezus...Jezus alleen! In mijn plaats. ‘Zie de Mens! Zie uw Koning!’ Bekwaam en gewillig om mijn zondelast te dragen. Zwijgend. Als een Lam ter slachting geleid.

In Zijn drieëndertigste levensjaar heeft Hij de eeuwige toorn gedragen. Drie uur in de hel. Door mij. Voor mij. De straf op mijn drieëndertigjarige leven. Zo veel haat van mij tot God, zoveel liefde van God tot mij. O wat een Borg. Drie uur in de duisternis, opdat ik eeuwig in het Licht mag wonen. Drie uur zonder Troost van de Geest, opdat ik een Trooster zou hebben. Drie uur zonder Zijn Vader, opdat Hij mijn eeuwige Vader is. Nu zwijg ik. Ik zwijg in verwondering. Ik zwijg in wederliefde en aanbidding.

Al drieëndertig jaar is mijn bestaan, God en mijn Naaste te haten. Drieëndertig jaar was het Zijn leven om God en mij lief te hebben. Zijn drieëndertig jaar en de mijne. Ik schaam me voor God en mensen. Maar verheug me tegelijk in Hem Die leeft in alle eeuwigheid! Eeuwig is Hij drieëndertig jaar. Eeuwig blijft Zijn Borgliefde in Zijn hart.

Komend levensjaar ben ik langer op aarde dan de Heere Jezus. Dat kan ik niet begrijpen. Mezelf ben ik moe. Mijn onverbeterlijk bestaan, mijn gebrek aan geloof, mijn geringe liefde ben ik moe. Ik verlang nog dat anderen in Jezus mogen vinden, wat ik in Hem vond. Dat is mijn leven en de vreugde van mijn hart. Als ik daarvoor nóg drieëndertig jaar mag leven, dan is het goed. Maar o dat ik dieper mag sterven, dat ik meer van dat ellendige ik verlost wordt, dat Jezus meer mijn leven is, meer mijn liefde ontvangt, meer verhoogd wordt. Ik begeer vergeten te worden. Ik verlang soms bij Hem te zijn. Maar zo lang ik nog op aarde leef, leef ik door de trouw van de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven (Gal.2:20b).

Al zou ik nog drie eeuwen leven, Zijn liefde kan ik niet vergelden. Zijn liefde was er een eeuwigheid vóórdat ik Hem lief kreeg. En als in mijn sterven mijn liefhebben wegsterft, dan zal Zijn liefde Dezelfde blijven. Al zal ik Hem eeuwig aanbidden, Hij was de Eerste en Hij is de Laatste. Jezus en Jezus alleen!

Christus klopt aan uw deur (1) – Obadiah Sedgwick

In de komende nieuwsbrieven hopen we gedeelten over te nemen uit het werk van de puritein Obadiah Sedgwick. Zijn boekje ‘De rijkdom der genade’ over de woorden ‘Zie, Ik sta aan de Deur en Ik klop’, is een heldere uiteenzetting over het aanbod van genade en over wat het betekent om Christus aan te nemen door het geloof (overgenomen met toestemming van de vertaler).

Jezus Christus is uitermate gewillig en bereid om tot de zondaren in te komen om hen zalig te maken. ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop.’

In de tekst en uit het voorgaande gedeelte van de brief aan de gemeente van Laodicéa staan deze dingen, die duidelijk de waarheid van deze stelling bewijzen.

De geringheid van de voorwaarden

Indien u de geringheid van de voorwaarden overweegt waarop Hij de hunne wil zijn, die zijn zo gering als zij maar kunnen zijn. Want Hij zegt: ‘Doe slechts de deur open en Ik zal inkomen en Ik zal de uwe zijn.’ U weet dat u gewoonlijk niet binnen kunt komen of de deur moet geopend zijn. Christus houdt de zondaar niets anders voor dan dit: ‘Open uw hart om Mij binnen te laten en te ontvangen.’ Hij houdt de zondaar niets méér voor dan hetgeen noodzakelijk is.

De onbepaaldheid van Zijn begeerte

Indien u Zijn begeerte overweegt, die is onbepaald. ‘Indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen.’ Het is alsof Hij zegt: ‘Ik zie niet op fouten die voorheen begaan zijn, noch op vorige geveinsdheid, opgeblazenheid, blindheid, boosheid en moedwilligheid. Om zulke en andere zonden zal Ik u niet voorbijgaan. Ik weet dat sommigen onder u erger geweest zijn dan anderen, maar Ik wil over alles heen zien en tot een ieder van u inkomen. Zelfs de grootste zondaar onder u zal de zoetste Zaligmaker hebben, als hij de deur maar wil opendoen. Als hij Mij maar binnenlaat, zal Ik hem zalig maken.’

Zijn overtuigende en aantrekkelijke beweegredenen

Indien u Zijn overtuigende en aantrekkelijke beweegredenen overweegt, zij zijn vol zoetheid. ‘Laat Mij maar binnen en Ik zal met u avondmaal houden, en gij met Mij.’ Zachéüs liet Christus binnen en de zaligheid nam ook zijn intrek bij hem. Christus wil, waar Hij ook komt, een vrolijke maaltijd zijn. Indien wij Hem

door het geloof binnenlaten, dan zal Hij met Zich brengen een geheel geestelijk leven, vrede en vreugde. Eenmaal zal Christus komen om te oordelen, maar nu komt Hij om zondaren zalig te maken [...].

O, strijd om te geloven dat Christus gewillig is om gebroken zondaren te helpen. En om u hierin te helpen, overweeg vier dingen:

1. Het is de deur van een verbroken hart waar Christus op klopt. Hij roept met name zulke zondaren toe: 'Kom tot Mij.' Zie, Hij roept u, open uw deur voor een gebroken Zaligmaker. 'O, gij zondaar, die gebroken van hart bent, laat Mij maar inkomen! Ik heb olie om uw pijn te verzachten en Ik heb balsem om uw wonden te genezen. Een antwoord voor uw zonden vindt u in Mijn bloed, in Mijn verdiensten en in Mijn genade. En Ik heb een Geest om uw ziel te wassen en te sieren. U kunt aan geen ding gebrek hebben dat Ik niet heb, noch kunt u enig goed begeren dat Ik niet vrijwillig aan u wil geven.'

2. Jezus Christus is alreeds door veel van uw deuren doorgebroken om u uit te lokken en bij u in te komen. Hij is doorgebroken door de deur van uw onwetendheid en door de deur van uw eigen inbeelding en door de deur van uw geweten. Er rest maar één deur: de deur van uw wil. Indien u maar gewillig bent om Hem te ontvangen, dan vraagt Hij niets meer.

3. Hoe sterker u bent om te geloven dat Christus gewillig is om in uw hart in te komen, hoe gewilliger uw hart zal zijn om voor Christus open te doen. Waarlijk, wanneer wij het nauwlettend bezien, is al wat een gekwelde ziel drukt, de twijfel aan Christus' gewilligheid om haar zalig te maken. Meent u dat de grootheid van de zonden, gebrek aan diepere vernedering, gebrek aan heiligheid, de lange tegenstand, de veelheid van de zonden, de totale onwaardigheid, enz., de redenen zijn waarom Christus u niet wil zalig maken? Al deze bezwaren rijzen uit de verdenking alsof Christus niet gewillig zou zijn om zondaren zalig te maken. Maar waarom blijft u hierin steken? Want indien Hij gewillig is om iemand zalig te maken, Hij is het om zóndaren zalig te maken. Hij maakte nooit iemand zalig dan een zondaar. Geliefden, wie was er ongeschikt omdat hij een zondaar was? Moet Christus ons niet zalig maken, omdat wij het niet verdienen zalig gemaakt te worden? Moet Hij niet vol van genade zijn, omdat wij vol van zonden zijn? O Heere!, wie zou dan zalig gemaakt worden? Heeft Hij de grootste onder de zondaren niet zalig gemaakt? De moordenaar aan het kruis, Paulus een

godslasteraar, de onkuise Maria Magdaléna, de bloeddorstige Manasse, de Sódomitische Korinthiërs en de Joden die Christus vermoord hebben.

4. Ten slotte, weet, dat God Zich niet alleen vertoort tegen hen die vloeken, zweren, liegen en hoereren, maar dat Hij zeker ten hoogste vergramd is op de ongelovigen. De zonde van het ongelooft ontteert en bedroeft Hem meer dan alle andere zonden.

Vraagt u: ‘Maar wie kan hen helpen? Kunnen wij de deur opendoen?’ Nee, maar wij moeten de deur ook niet sluiten! Er zijn vier deuren waar u, indien u er vaak en menigmaal vóór stond, de kracht zou verkrijgen om de deur van uw hart te openen, namelijk:

De deur van het bloed van Jezus Christus. Let daar meer op, dat bloed spreekt van goede en grote dingen voor een verbroken zondaar.

De deur van Gods vrij, vol en eeuwig verbond. Overdenk dat beter!

De deur van de Evangelieprediking. Luister daar veel naar!

De hemeldeur, door onophoudelijk bidden en wachten. O, laat nooit, nooit af van bidden. ‘O Heere, o Heere!, Gij Die roept, doe mij horen; Gij Die klopt, maak dat ik opendoe. Ja, doe Gij door Uw eigen Geest mijn deuren open, opdat de Koning der ere inga.’

‘Alleen buigen voor het Woord’ – een korte brief van Mary Winslow

Mary Winslow had een diep geestelijk leven en een krachtige praktische Godsvrucht. Haar geestelijk leven kenmerkte zich door het gelovig ontvangen en gehoorzaam navolgen van alles wat de Heere in Zijn Woord openbaart. Dat betrof ook het Bijbels leerstuk van de doop der gelovigen. In een korte brief aan haar moeder verklaart ze dat ze niet anders kan en wil dan haar Heere volgen in de doop die naar het Woord is. We plaatsen haar briefje en een korte inleiding op deze brief die geschreven is door haar zoon, ds. Octavius Winslow.

‘Voor haar verlicht verstand werd er geen leerstuk in de Bijbel voorgesteld, dat een middelmatige zaak was voor het geloof. En er werd volgens haar geen gebod voorgeschreven, waarvan de naleving aan ons eigen goedvinden werd overgelaten. Ze beschouwde het als kind des Heeren, als een gebiedende zaak onmiddellijk en onvoorwaardelijk te gehoorzamen. En ze rekende het, als een

volgeling van Christus, tot haar zoetste voorrecht haar wandel te richten naar het voorbeeld van de Zaligmaker. Naar haar mening waren de menselijke opinies, wereldse belangen en gemakzucht als het fijne stof, dat moest worden afgewogen op de weegschaal van het plechtige en uitgebreide bevel des Heeren: *‘Lerende hen onderhouden alles wat Ik u bevolen heb’* (Matth.28:19b). Door dit beginsel beïnvloed, een beginsel dat de geringste handelingen van haar leven bestuurde, en dat in overeenstemming diende te zijn met wat zij uitlegde als een Goddelijk en uitdrukkelijk bevel, zien wij haar haar geloof in Christus belijden en zichzelf opnieuw aan de Heere opdragen in de verheven plechtigheid van de doop der gelovigen. De aandachtige lezer, die haar gevoelen in dit opzicht niet volkomen deelt - en die zullen er vele zijn - kan echter niet nalaten het beginsel, waaruit zij handelde, goed te keuren en de oprechtheid, die haar deze stap voorschreef, te eerbiedigen. Aan haar moeder schrijft zij in dit verband vanuit New York:

‘Ik vertrouw dat u, door Gods zegeningen, in staat zult zijn dit voorjaar naar ons toe te komen. Ik was van voornemen geweest u te schrijven met het oog op mijn doop, maar het onderwerp vereist een helderder verstand en minder opgewonden geest dan die van mij, zoals het nu is.

Maar geliefde mama, ik zag het als een eenvoudig en nadrukkelijk bevel van Christus, dat ik geroepen werd Hem te gehoorzamen voor zover Hij mij licht geeft als zodanig te handelen. Ik ben jarenlang van dit onderwerp doordrongen geweest. Ik lees in de Bijbel dat alleen degenen die *geloofden*, of die het ware geloof bezaten, volgens de Schrift gedoopt moeten worden. *‘Een iegelijke die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn.’* Zuigelingen kunnen niet geloven, en dientengevolge heeft de doop, in hun geval, zijn betekenis verloren. Ik kon evenmin, bij al mijn onderzoek, een bevredigende tekst of voorbeeld in het Nieuwe Testament vinden, die mij een ogenblik tot de gevolgtrekking bracht dat kleine kinderen in de eerste Christenkerk werden gedoopt. Maar in de tijd van de apostelen, zodra zondaren die volwassen waren, door genade geroepen werden tot het geloof, werden zij gedoopt en in de kerk ingelijfd. Ik hoop u spoedig uitgebreider over dit onderwerp te schrijven. Ik heb niet van T. gehoord, sinds hij vertrok naar Engeland. Maar de Heere is mijn Helper, en in elke beproeving en wederwaardigheid ziet mijn oog naar en leunt op Hem en ben ik getroost. Mijn allerliefste moeder, uw liefhebbende dochter, M.W.’

Belijdenis van zonde – Ds. J.P. Paauwe

‘Mijn zonde maakte ik U bekend en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet’ (Ps.32:5a).

De belijdenis van zonde is een vrucht van de Heilige Geest. Wanneer hebt u toch uw zonden beleden? Ik weet niet wat uw hart op deze vraag zegt, maar de Kerk belijdt haar zonden niet voordat God in Christus, dat is de barmhartigheid, de liefde van God in de Heere Jezus Christus, aan de ziel is geopenbaard en de ziel is bezocht met twee zegeningen: genade en de Heilige Geest. Daarom staat er ook: ‘Elke dwaas zal de schuld verbloemen, maar onder de oprechten is goedwilligheid’ (Spr. 14:9). En wat getuigt Efraïm? ‘Zekerlijk, nadat ik bekeerd ben, heb ik berouw gehad, en nadat ik mijzelf ben bekendgemaakt, heb ik op de heup geklopt’ (Jer.31:19).

Een verlegen ziel denkt dikwijls: ik moest hartelijker zijn in de belijdenis van mijn zondeschuld, maar ik kan dat niet; al zou ik al mijn best ervoor doen, ik kan toch niet hartelijker wenen. Zo’n ziel zegt: ik betwijfel of er behalve mij wel iemand is, die zo hard van hart is als ik ben. Ik moest God, mijn Schepper, gerechtigheid toewijzen en mijzelf beschuldigen. Zo iemand denkt dikwijls: als ik mijn hart maar eens recht voor God kon krijgen; dat woord geldt mij: ‘...uw hart is niet recht voor God’ (Hand. 8:21).

Laat ik u toch dit zeggen: Al deze dingen moeten wel plaatshebben, uw hart moet recht voor God zijn, u moet hartelijk voor God uw schuld bewenen, u moet uw Schepper gerechtigheid toewijzen. Maar denk toch nooit dat al deze dingen zullen gebeuren voordat God Zelf is gekomen. Als de Heere er is, dan hebben al die dingen plaats. Het is een bekend zeggen onder de mensen: ‘De Heere brengt alles mee.’ Dat de Heere alles meebrengt is wel waar, maar het wordt zo bitter weinig geloofd. Nu is de Heere er wel, maar het wordt niet gezien. En als het mag worden gezien dat de Heere er is, zoals de apostel zegt: ‘Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart’ (Rom.10:8); als dit mag worden gezien, dan zijn al die dingen er, die een verlegen ziel denkt dat er moeten zijn.

‘Geloof en gevoel’ – Andrew Gray

‘U dan, die gelooft, is Hij dierbaar’ (1 Petrus 2:7).

Het geloof maakt Christus voor de ziel dierbaarder dan het gevoel, omdat de hoogachting die de genade van het geloof voor Christus heeft, gegrond is op de voortreffelijkheid van Zijn Persoon, terwijl de hoogachting van het gevoel gebouwd is op de uitnemendheid van Zijn handelingen, zodat zij Hem liefheeft en hoogacht, omdat Hij zodanig voor haar is. Die heldhaftige genade van het geloof echter ziet op de voortreffelijkheid van de Persoon Christus en dat maakt Hem dierbaar.

Het geloof maakt Christus dierbaarder dan het gevoel dat doet, omdat het gevoel op die liefde ziet, die Christus in Zijn aangezicht, handen en voeten tentoonspreidt, terwijl het geloof ziet op die liefde, die in Zijn hart is. Het gevoel zal uitroepen: ‘Wie is u gelijk, Wiens gestalte is als de Libanon, uitverkoren als de ceders, Wiens handen zijn als gouden ringen, gevuld met turkoois, Wiens schenkelen zijn als marmeren pilaren, gegrond op voeten van het dichtste goud!’ Het gevoel zal de glimlachen van Christus zien en zich verwonderen; het zal op Zijn handelingen zien en gedrongen worden uit te roepen: ‘Wie is U gelijk!’ Doch de genade des geloofs verkwikt zich in de bron, waaruit al deze fonteinen en overstromingen van liefde ontspringen.

Het geloof maakt Christus dierbaarder dan het gevoel, omdat het geloof niet alleen ziet op wat Christus op het ogenblik is, maar op wat Christus is van eeuwigheid vóór de tijd, en wat Christus zijn zal tot in alle eeuwigheid na de tijd, terwijl het gevoel alleen ziet op wat Christus op het ogenblik is. U moet dit zo verstaan, dat de lieflijke tochten van het geloof tussen oneindige liefde van eeuwigheid en oneindige liefde tot in eeuwigheid het geloof in een zee van verwondering doet wegzinken, en de gedachten tot de hoogste top van verlangen en hoogachting doen oprijzen.

O, wat voor een leven zal dat zijn, als u met deze twee armen eeuwig Christus zult omvangen en Hem in uw armen zult houden, of liever, van Hem zult omvangen worden. Wacht op Hem, want Hij zal komen en Zijn loon is met Hem; Hij zal eens de vermoeide reizigers der hoop Thuishalen.

‘Aan de zonde gestorven’ – gedeelte uit een preek van William Gadsby

‘Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde?’ Is het aanmoedigen om in de zonde te blijven, de ware aard van de leer van de overvloeiende genade van God? Zal zij ons ertoe aanzetten een leven van losbandigheid te leiden? ‘Dat zij verre.’

Ik kan u dit wel zeggen: als God u er nooit toe brengt om van harte en op geestelijke wijze de zonde te haten en de heiligheid lief te hebben, ongeacht de vrees voor de hel en de verschrikkingen van de verdoemden, zult u nooit naar de hemel gaan. Als u slechts belijdt dat u de zonde haat en de heiligheid liefhebt omdat u bang bent dat u naar de hel zult gaan als u dat niet doet, bent u in het geheim van dit geschenk niet ingewijd en kent u de bezieling van de ware godsvrucht niet.

Overall waar de leer van Christus in het geweten wordt geopenbaard door de kracht van de gezegende Geest, haat die mens de zonde, ook al zou er geen hel zijn. De reden waarom hij zich zo ellendig voelt, is juist omdat hij de zonde als een plaag in zich waarneemt. Hij voelt iets in zich, dat datgene liefheeft, wat hij haat. Dat is zijn strijd. Het is niet zozeer de vrees voor de hel dan wel de aard, de afschuwelijke, verachtelijke, goddeloze, zondige aard van de zonde. Hij zou de zonde ook haten als er niet zoiets als een hel zou zijn en een toekomstige toorn.

Dus zei de apostel: ‘Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? Dat zij verre! Wij die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?’

Dit nu doet een kind van God soms wankelen. Hij zegt: ‘Welnu, ik kan niet behoren tot degenen die ‘der zonde gestorven zijn’, als het hen niet mogelijk is om nog in de zonde te leven, want ik merk dat ik er iedere dag mee gekweld en geplaagd word.’ Ik kan u dit wel zeggen, arme ziel: dat de zonde in u leeft is één ding, maar dat u in de zonde leeft is iets anders. Wanneer u voor God dood en voor de zonde levend zou zijn, was de zonde uw thuis, uw element, uw vreugde, uw genoegen. U zou slechts gelukkig zijn, wanneer u haar bedreef. Nu u Gode levend bent gemaakt, merkt u nog steeds dat de zonde in u leeft als een afschuwelijk, listig, walgelijk iets dat u plundert, martelt en berooft. U hebt vaak gebeden of deze arrogante dief het huis uit gegooid mocht worden. Toch is hij er, en ik geloof dat hij er zal zijn tot God het huis afbreekt. Anderzijds bent u het niet die daarin leeft, het is uw element niet, het is uw thuis niet, het is uw

genoegen niet. De zonde leeft in u en is zodoende uw plaag en kwelling zolang u hier beneden bent. Daarom kunt u met de apostel zeggen: ‘Wij die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?’

Laat de kinderen tot Mij komen (8) – R.J. Jansen

Jongens en meisjes,

Van jongs af aan horen jullie over de Heere Jezus Christus. Toen je nog heel klein was, vertelden je vader en moeder je al over de Heere in de hemel, over jouw zondig hart en over Christus, de Vriend van zondaren. Wat is dat een genade van de Heere! Ben je daar dankbaar voor? Heb je al vrede met God gevonden? Heb je de Heere Jezus al leren kennen en Zijn vrede in je hart ontvangen? Hij roept jullie al zo lang!

Er zijn ontzettend veel kinderen in de wereld die van hun ouders nooit over de Heere horen. Heel veel kinderen in Nederland leren wel vloeken en zondigen, maar leren niet bidden en horen niet over het kruis van Christus. Wat is dat erg! Misschien ben je soms jaloers op kinderen die heel veel mogen, die filmpjes mogen kijken of computerspelletjes spelen. Dat komt doordat je hart net zoals zij naar de zonde verlangt en niet naar Christus.

Maar denk eens na of je echt met die kinderen wilt ruilen. Wil je echt net zo leven als zij en net zo sterven als zij? Want terwijl jij dit leest, sterven er in de wereld kinderen die nog nooit van Christus hebben gehoord. Kinderen die net zo'n zondig hart hebben als jij. Zij ontmoeten bij het sterven een God Die ze niet kennen en gaan voor eeuwig verloren! O kinderen, je wilt toch niet ruilen met kinderen, die nooit over de genade van de Heere hebben gehoord? Die nooit de Naam van Jezus hoorden?

Bid je voor kinderen in Nederland en andere landen, dat ook zij het Evangelie mogen horen? Als je bidt voor kinderen in de wereld die nooit over Christus hoorden, dan merk je misschien niet of de Heere dat verhoort. Maar de Heere werkt ook onder kinderen die geen ouders hebben die Hem liefhebben. Hij kan ook kinderen tot bekering brengen die opgroeien zonder Bijbel. Lang geleden leefde er een meisje in India. Dat is een heel ver land, waar mensen Hindoe zijn

en in heel veel afgoden geloven. Mevrouw Ruth Bryan vertelde ooit in een boek over wat de Heere deed in het leven van dat meisje. Dat meisje vond de Heere en Zijn genade. Misschien deed de Heere dat in antwoord op de gebeden van kinderen in Nederland. Daarom wil ik dat verhaal ook jullie vertellen, zodat je weet dat de Heere elk kind kan opzoeken met Zijn liefde. Tot jou wil Hij komen, maar ook tot kinderen heel ver weg. Daarom, bid of jij en veel andere kinderen de Heere Jezus mogen vinden.

‘Een klein Hindoemeisje werd van haar ouders gestolen, naar Calcutta [een grote stad in India] gebracht en als slavin verkocht. Ze was een lief meisje en de dame die haar kocht, kreeg haar lief. Die mevrouw was moslim [een godsdienst waarbij men ook niet in de Heere Jezus gelooft] en ze leerde het meisje om ook moslim te zijn.

Toen het meisje zestien was, kwam haar plotseling te binnen [de Heere legde die gedachte in haar hart] dat ze een zondares was en de zaligheid nodig had [dat is heel bijzonder omdat ze geen Bijbel had en het woord ‘zaligheid’ niet eens kende]. Het meisje was heel bang en onrustig en ging naar de dame toe om troost. Die mevrouw kon haar echter niet vertellen over de Zaligmaker. Ze probeerde het meisje te troosten door leuke dingen met haar te doen. De vrouw liet zelfs goochelaars en acrobaten naar hun huis komen, om haar plezier te geven. Maar het meisje bleef even ellendig.

De dame liet toen een imam [een soort dominee van moslims] komen, maar die kon haar ellendig gevoel niet begrijpen. Hij leerde haar om volgens de regels van de moslims te bidden. Het meisje probeerde dit te doen, maar ze voelde dat daarin geen vrede lag voor haar hart.

Na enkele jaren dacht het meisje dat haar onrust misschien een straf was van de afgoden omdat ze niet meer leefde als een Hindoe. Ze zocht daarom een Hindoe priester op en smeekte hem om haar te onderwijzen. Maar de Hindoe priester wilde niet luisteren, totdat ze hem geld aanbood om haar te helpen. Hij zei dat ze een offer aan de afgoden moest brengen van veel vruchten en bloemen en een jong geitje. Lange tijd deed het meisje dit elke week, maar ze

bleef zich ellendig voelen. Vaak riep het meisje uit: ‘O, ik zal sterven. En wat zal ik doen als ik sterf zonder de zaligheid te verkrijgen?’

Op een dag, toen het meisje alleen thuis was, en veel nadacht over waar ze de zaligheid kon vinden, kwam er een bedelaar aan de deur. Ze vroeg aan de bedelaar of hij wist waar zij zaligheid kon krijgen. Hij zei: ‘Ik denk dat ik dat woord eerder gehoord heb.’ ‘Waar? Zeg mij, waar ik kan vinden wat ik mis en waarom ik bijna sterf van dat ellendig gevoel!’ De bedelaar vertelde haar dat arme mensen hem ooit wat rijst gegeven hadden en dat hij hen had horen spreken over de zaligheid en over Jezus Christus, Die de zaligheid kan geven. ‘O waar is Hij, breng me naar Hem’, zei ze. De bedelaar dacht dat ze gek was en wilde weggaan, maar ze liet hem niet gaan. Toen wees de bedelaar haar de weg naar een wijk in de stad waar een zekere Marraput Christian woonde. Die Marraput was ooit een rijke Hindoe priester, maar had alles opgegeven om de Heere Jezus te volgen.

Die avond ging het meisje op weg, en vroeg aan alle mensen in die wijk waar Marraput woonde. Het werd al donker en niemand kon haar vertellen waar Marraput woonde. Het meisje dacht dat ze moest terugkeren en nooit zaligheid zou vinden en haar hart brak van verdriet. Toen ze omkeerde om naar huis te gaan, zag ze een man langs de weg lopen en ze vroeg hem of hij wist waar Marraput Christian woonde. Tot haar grote blijdschap wist deze man het wel en hij wees haar het huis. Daar kwam Marraput net uit de deur. Ze vroeg angstig en met tranen in haar ogen aan Marraput: ‘Bent u de man die mij tot Jezus kunt brengen? O, breng mij tot Hem, want wat zal ik doen als ik zonder zaligheid zal sterven.’ Marraput bracht haar naar binnen en zei: ‘Mijn lieve jonge vriendin, vertel me alles.’

Ze vertelde hem over haar leven en haar zoektocht en zei: ‘Nu meneer, breng mij tot Jezus. U weet waar Hij is.’ Ze dacht dat Jezus op aarde was en dat ze meteen naar Hem toe kon gaan. Marraput wist dat Hij gewillig was om Zich over dit meisje te ontfermen en haar te verwelkomen aan de troon der genade in de hemel, hoewel Hij niet op aarde is. Daarom zei hij: ‘Laten we bidden.’ Terwijl Marraput bad, voelde het Hindoemeisje dat ze dat vond waar ze zo lang naar gezocht had: zaligheid en vrede! Ze voelde in haar hart dat de Heere Jezus de Zaligmaker is en dat Hij haar de zaligheid gaf.’

Het getuigenis van dit meisje laat zien hoe machtig de Heere is, om ook kinderen die nooit uit de Bijbel hebben gehoord, te laten zoeken naar de Vriend van zondaren. Dit meisje treurde omdat ze God niet kende en om haar zonde, terwijl ze niet eens wist Wie God is en wat de zonde is. Maar de goede Herder was haar aan het zoeken, voordat zij Hem zocht. Daarom legde Hij die onrust in haar hart en bracht haar door Marraput tot de kennis van de Heere Jezus.

Kinderen, ik bid voor jullie dat jullie net als dit meisje onrustig worden in je hart, totdat je de Heere Jezus mag vinden. Want hoe kun je leven en straks sterven zonder de zaligheid, zonder vrede? Christus zoekt kinderen, om hen te verlossen en Zijn zaligheid en vergeving te schenken uit genade.

Bidden jullie ook voor kinderen zoals dit meisje? Of de Heere in verre landen net zulke wonderen werkt als voor haar?

Data februari – *Zo de Heere wil en wij leven*

zondag 2 febr.	09.30 uur	dienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	18.30 uur	dienst Alblasserdam
dinsdag 4 febr.	20.00 uur	Bijbellezing Alblasserdam
donderdag 6 febr.	20.00 uur	Bijbellezing Voorthuizen
zondag 9 febr.	09.30 uur	dienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	20.00 uur	dienst Alblasserdam
maandag 10 febr.	19.00 uur	Catechese Veenendaal / Alblasserdam
dinsdag 11 febr.	19.00 uur	Catechese Vierhouten
zondag 16 febr.	09.30 uur	leesdienst Vierhouten
	14.30 uur	leesdienst Voorthuizen
	20.00 uur	leesdienst Alblasserdam
zondag 23 febr.	09.30 uur	leesdienst Vierhouten
	14.30 uur	leesdienst Voorthuizen
	18.30 uur	leesdienst Alblasserdam
maandag 24 febr.	19.00 uur	Catechese Veenendaal / Alblasserdam
dinsdag 25 febr.	19.00 uur	Catechese Vierhouten
zondag 1 maart	09.30 uur	dienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	18.30 uur	dienst Alblasserdam
dinsdag 3 maart	20.00 uur	Bijbellezing Alblasserdam
donderdag 5 maart	15.00 uur	Huwelijk echtpaar Munter
<u>vrijdag 6 maart</u>	20.00 uur	Bijbellezing Voorthuizen
zondag 8 maart	09.30 uur	dienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	18.30 uur	dienst Alblasserdam
woensdag 11 maart	10.00 uur	dienst Alblasserdam – ‘t Scheepke
	14.30 uur	dienst Vierhouten
	19.30 uur	dienst Voorthuizen
	19.30 uur	leesdienst Alblasserdam – ‘t Scheepke
donderdag 12 maart	20.00 uur	Vormingsavond Alblasserdam